

Vanskelig å oppdrive praksisplasser

ANSVAR Trine Waaktaar synes ikke Helse Sør-Øst tar nok ansvar for å skaffe til veie forpraksisplasser.

Helseforetakene plikter å ta imot psykologistudenter til forpraksis, men nøler med å ta dem imot. – Problemet har tiltatt de siste årene, sier professor Trine Waaktaar.

TEKST OG FOTO

Per Olav Solberg

PUBLISERT 3. juni 2016

Teori og praksis skal følge hverandre. Det er noe av essensen ved profesjonsutdanningen i psykologi ved de norske universitetene. Det er også vesensforskjellen mellom den norske utdanningen og masterutdanningene ved utenlandske universiteter.

Hvert semester har Psykologisk institutt ved Universitetet i Oslo behov for 180 praksisplasser ved helseforetakene i Helse Sør-Øst. 120 plasser er dedikert forpraksisplasser i barne- og ungdomspsykologi, mens de siste 60 er plasser til hovedpraksis.

Får ofte nei

– Hovedpraksis kommer sent i studiet, og disse plassene er relativt enkle å få fylt opp. Studentene oppleves da som ressurser ved helseforetakene og kan avlaste driften.

Problemet er forpraksisplassene, sier Waaktaar, som er professor og utdanningsleder ved instituttet. Disse plassene er utredningspraksiser hvor studentene skal være tre timer ti ganger i spesialisthelsetjenesten (DPS eller BUP).

– Vi må bruke mye ressurser internt på instituttet for å ordne disse praksisplassene. Det sitter en person hos oss og kontakter DPSer og BUPer i Helse Sør-Øst og spør om de er villige til å ta imot noen studenter. Oftere og oftere er svaret vi får et nei, og problemet er aller størst ved BUPene. Til neste semester mangler vi en tredel av forpraksisplassene her, til tross for intenst arbeid med å få plassene i havn. Dette er en uholdbar situasjon, sier Waaktaar.

Ikke vrangvilje

– *Hva mener du er årsaken til det økte problemet?*

– Jeg tror det kan ha å gjøre med økte produktivitetskrav i spesialisthelsetjenesten. Det er nok vanskelig både for ledere og ansatte å prioritere opplæring og veiledning av studenter når timeplanen allerede er full og vel så det. Jeg tror ikke det handler om vrangvilje, men mer om å få hverdagen til å gå opp, sier Waaktaar, som nå jobber med å få løftet problemstillingen om praksisplasser opp på et mer overordnet nivå.

– Det er ikke rasjonelt at vi på instituttet skal ringe rundt for å få plassene i havn. En bedre modell hadde vært at ledelsen ved Helse Sør-Øst i samarbeid med oss lager gode avtaler om antall plasser og plassering i spesialisthelsetjenesten. Vi jobber med dette nå, men vi ser allerede at det er en utfordring for institusjonene å forplikte seg til å ta imot våre studenter – til tross for at loven om spesialisthelsetjenesten er tydelig på at helseforetakene skal sørge for at behovet for opplæring av studentene blir dekket, sier Waaktaar.

Psykologtidsskriftet vil følge opp saken i juliutgaven.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 53, nummer 6, 2016, side 430

TEKST OG FOTO

Per Olav Solberg, redaksjonssjef